

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 63. Sessio III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Sæculum XI. longe innocentior accusatus & damnatus fuerat. A.C. 1049. Archiepiscopus usu loquendi privatus Lugdunensi annuit, ut vice ipsius loqueretur. Ergo confessus est, quod Episcopus Lingonensis Sacros Ordines vendidisset, & ab illo Presbytero pecuniam paulo ante memoratam extorsisset. Illud vero negavit, quod eum ex cruciari iussisset. Cetera quoque omnia inficiabatur. Tum Papa intelligens hoc negotium una die perfici non posse, jam enim nox instabat, Canones de iis statuentes, qui Sacros Ordines accepto pretio conferrent, & imprimis secundum Canonem Concilii Calcedonensis recitari præcepit. Quibus perlectis Conventum solvit.

§. LXIII.

Sessio tertia.

Die sequente, quinta Octobris, Sessio tertia celebrata. Petrus Diaconus dixit, inde exordium esse ducendum, ubi Synodus exactæ diei fuisset terminata. At Episcopus Lingonensis Concilio se subduxerat. Ergo a Promotore Concilii, Pontificis jussu & nomine, ter vocatur. Mittuntur quoque Episcopi Silvanectensis & Andegavenfis ad ejus hospitium, qui eum, si forte reperirent, revocarent ad Concilium. Dum expectatur eorum reditus, Promotor ad illos con-

convertitur, qui suspicionem Simoniacæ Sæculum XI.
 labis necdum congrua responsione remo- A.C. 1049.
 verant. Tunc Episcopus Nivernensis
 confessus est, plurimum pecuniæ a pa-
 rentibus suis pro suo Episcopatu, se ta-
 men ignorante, datum fuisse, seque Epi-
 scopale munus consecutum multa con-
 tra Ecclesiæ Regulas & Disciplinam fe-
 cisse, unde assererat, se Divinam vindi-
 ctam pertimescere. Ideoque, si Papæ
 & Concilio videretur, malle se Dignita-
 te sua se abdicare, quam ea servata ani-
 mam perdere. His dictis Pedum ad Pon-
 tificis pedes projecit, qui sincera ejus
 pœnitentia flexus, favente etiam Conci-
 lio, eundem, quod absque suo consensu
 pecunia data fuisset, jurejurando com-
 probare jussit, sicque ei, dato alio Pedito,
 Ministerium Episcopale reddidit.

5. Octobr.

Inter hæc allatum est monumentum,
 ex cujus lectione patuit, Monasterium *
 Dervenſe ad jus Archiepiscopi Remensis * Der-Mou-
stier.
 pertinere. Qui vero ad revocandum
 Episcopum Lingonensem missi fuerant,
 nunciarunt, eum facinorum suorum dis-
 cussionem metuentem fugam arripuisse.
 Tunc præcipiente Papa lectæ sunt hac
 super re SS. Patrum Sententiæ, sicque uni-
 versi Concilii judicio excommunicatio-
 nis pœna damnatus est. Quod audiens
 Archiepiscopus Vesuntinus manifestavit,
 se Episcopi Lingonensis causam dictu-
 rum.

Hist. Eccles. Tom. XIV. Bb

Sæculum XI. rum, & reum excusaturum, loquendi fa-
A.C. 1049. cultate repente fuisse destitutum, ve-
 niam a toto Conventu petens, quod mi-
 raculi novitatem eousque celasset. Pa-
 pa usque ad lacrymas compunctus dixit:
 adhuc vivit Beatus Remigius. Simul
 ipso jubente surgentes omnes, cum eo
 ante S. Remigii sepulchrum prostrati An-
 tiphonom ejusdem Sancti cecinerunt.

* Coutance. Post hæc Episcopus Constantinensis
 confessus est, se ignorante, a quodam fra-
 tre suo emptum sibi Episcopatum fuisse,
 & adjecit, se, cum id comperisset, ne
 contra fas Ordinationem illam suscipe-
 ret, voluisse effugere, sed ab eodem fra-
 tre vi captum, & invitum, Episcopum
 fuisse ordinatum. Tum dicta sua jura-
 mento confirmare jussus, cum non re-
 nuisset, a Simoniacæ facinore immunis de-
 claratur. Surgens postea Episcopus Nan-
 netensis confessus est, genitorem suum
 fuisse Episcopum ejusdem civitatis, a
 quo, ipso adhuc in vivis agente, Episco-
 patum accepisset, eique defuncto data
 pecunia successisset. Quapropter judi-
 cio Synodi Pontificali Ministerio priva-
 tus est, annulo & Peto sublatis. Inter-
 venientibus vero Episcopis ei solum offi-
 cio Presbyteri fungi concessum.

Tandem Papa Archiepiscopos præ-
 sentes commonuit, ut si Suffraganeorum
 suorum aliquem Simoniacæ pestis esse
 reum

reum scirent, id coram omnibus notum Sæculum XI.
 facere non renuerent, iisque se quid- A.C. 1049.
 quam scire negantibus, agi cœptum de
 Episcopis illis, qui invitati ad Synodum
 venire noluerant, nec saltem per episto-
 las absentiam excusaverant. Unde reci-
 tatis prius SS. Patrum huic delicto con-
 gruis Sententiis, excommunicati sunt,
 cum omnibus illis, qui Papæ adventum
 formidantes, Regem in expeditione bel-
 lica secuti fuerant, nominatim Archiepi-
 scopus Senonensis & Episcopi Bellova-
 censis & Ambianensis. Abbas quoque
 S. Medardi, qui absque licentia a Con-
 ventu recesserat, & Archiepiscopus S. Ja-
 cobi in Gallæcia, qui contra fas nominis
 Apostolici culmen soli Papæ reservatum
 usurpabat, excommunicationis fulmine
 icti.

His peractis duodecim Canones condi-
 ti, ut SS. Patrum Decreta, quæ jam diu pro
 nihilo habebantur, renovarentur, & mul-
 ta, quæ in Ecclesia Gallicana exerceban-
 tur illicita, sub anathemate prohibita.
 Nempe quæstio erat de illis abusibus,
 quos ab initio Promotor Concilii memo-
 raverat, præsertim quod aliqui sine ele-
 ctione Clericorum & populi ad Regi-
 men Ecclesiasticum eveherentur. Præ-
 terea prohibitum, ne quis pro sepultura,
 Baptismo, Eucharistia, aut visitatione
 ægrotorum quidquam exigere. Item

can. I.

B b 2

nemo

Sæculum XI. nemo usuras accipere auderet. Et quia
A.C. 1049. novi Hæretici in Gallicanis partibus
 c. 7. emerferant, eos Concilium excommuni-
 cavit, illosque, qui ab eis aliquod mu-
 nus vel obsequium acciperent, aut patro-
 cinium concederent. Excommunicati
 etiam nominatim aliqui Proceres Laici,
 scilicet Comites Engelrai, & Eustachius
 ob admissum incestum. Item Hugo *de*
 *de Braine. *Braina**, qui legitima uxore dimissa aliam
 sibi matrimonio sociaverat. Balduino
 Comiti Flandriæ interdictum, ne Filiam
 suam Guilielmo Duci Normanniæ nuptui
 daret, illique, ne eam acciperet. Theo-
 baldus Comes ad Concilium vocatus,
 quia uxorem suam repulerat. Vocatus
 etiam Geofridus Comes Andegavensis ad
 Concilium Moguntia celebrandum, ubi
 Excommunicationis sententiæ subjace-
 ret, nisi Gervasium Episcopum Cenoma-
 nensem, quem captum tenebat, liberum
 dimitteret. Denique etiam illi excom-
 municati, de quibus Clerici Compen-
 dienses conquesti fuerant, atque etiam
 illi, qui ab hac Synodo domum remean-
 tibus aliquid impedimenti inferrent. Sic
 Papa, Benedictione data, Concilium sol-
 vit.

Altera die, sexta Octobris, S. Leo IX.
 venit ad Capitulum monachorum S. Re-
 migii, ubi societate orationis promissa
 & accepta, omnibus in terram prostratis
 Abso-

Abolutionem tribuit, postquam singulos ^{Sæculum XI.} osculatus esset. Tum cum omnibus il- ^{A.C. 1049.} lis Præsulibus, qui necdum discefferant, Ecclesiam ingressus, celebrata Missa, Corpus S. Remigii super Altare depositum accepit, & suppositis humeris suis inde delatum in loco destinato collocavit. Moxque itineri se dedit. Ceterum ob hanc quartam S. Remigii Translationem Papa, Bulla ad omnes Fideles Regni Francorum data, S. Remigii memoriam Calendis Octobris, quod hodieque observamus, celebrem esse iussit.

§. LXIV.

Concilium Moguntinum.

Papa, in Germaniam reversus, eodem ^{tom. 9. Conc.} anno 1049. Moguntia Concilium ibi ^{p. 1046.} indictum celebravit. Aduerere Episcopi circiter quadraginta, præsidentibus quinque Archiepiscopis Bardone Moguntino, Eberhardo Trevirensi, Hermannò Coloniensi, Adalberto Hamburgensi & Engelhardo Magdeburgensi. Henricus quoque Imperator cum Regni Proceribus interfuit. In eo Concilio, Sibico Episcopus Spirensis, cui crimen adulterii intendebatur, examinatione Sacrificii purgatus est. Sed pejeravit, & quoad vixit ore per paralyin detorto conspectus est, quod perjurii supplicium esse nemo non credidit. In eodem Concilio Simo-